LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 138r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

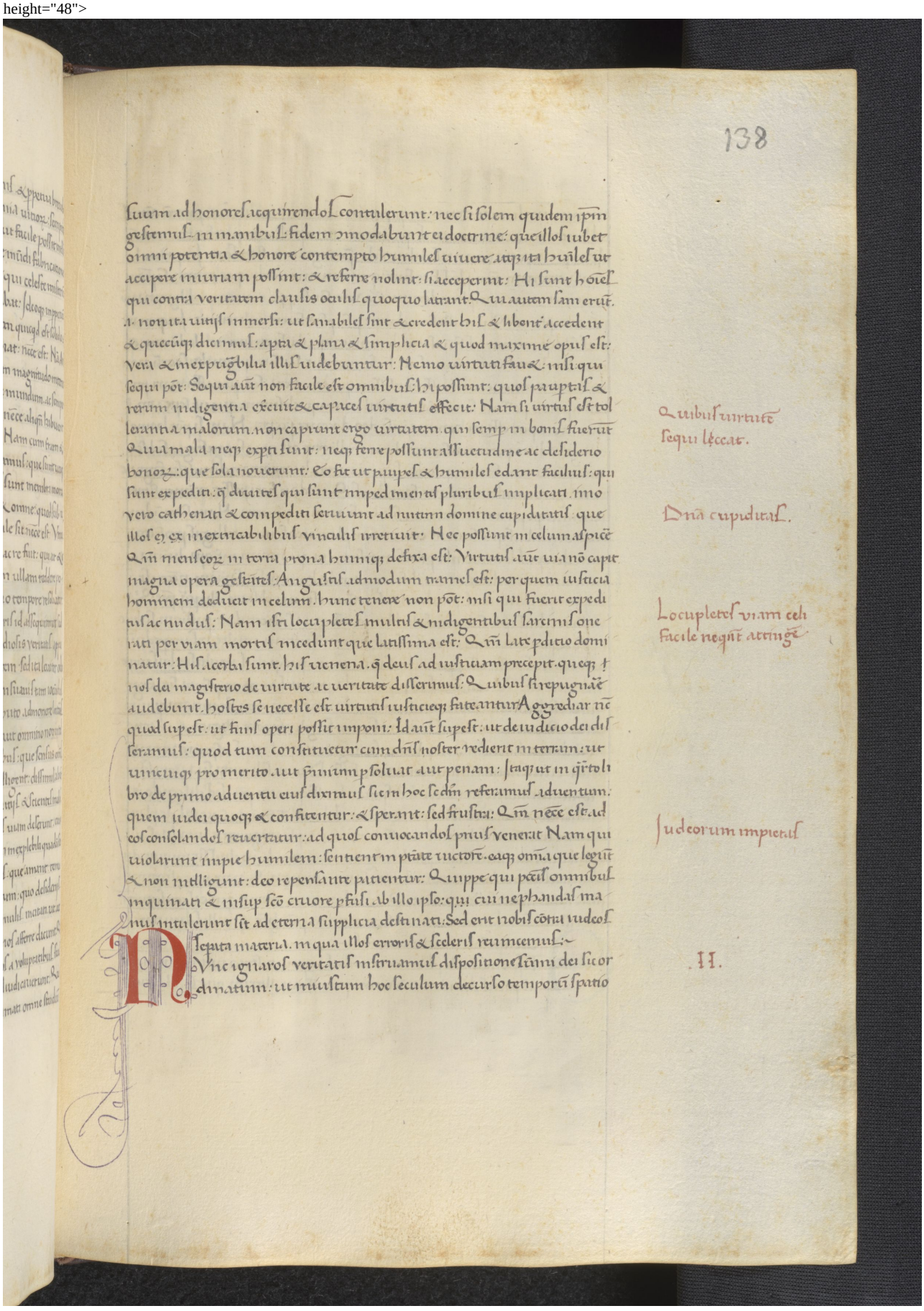

suum ad honores acquirendos contulerunt: nec si solem quidem ipm
gestemus in manibus: fidem ꝯmodabunt ei doctrine: que illos iubet
omni potentia & honore contempto humiles uiuere atq; ita hūiles ut
accipere iniuriam possint: & referre nolint: si acceperint: Hi sunt hoīes
qui contra veritatem clausis oculis quoquo latrant. Qui autem sani erūt.
i. non ita uitijs immersi: ut sanabiles sint & credent his & libent accedent
& quecūq; dicimus: apta & plana & simplicia & quod maxime opus est:
vera & inexpugnabilia illis uidebuntur: Nemo uirtuti fauet: nisi qui
sequi pōt: Sequi aūt non facile est omnibus: hi possunt: quos paupertas &
rerum indigentia exercuit & capaces uirtutis effecit: Nam si uirtus est tol
lerantia malorum. non capiunt ergo uirtutem. qui semp in bonis fuerūt
Quia mala neq; expti sunt: neq; ferre possunt assuetudine ac desiderio
honoꝝ: que sola nouerunt: Eo fit ut paupes & humiles edant facilius: qui
sunt expediti: q̄ diuites qui sunt impedimentis pluribus implicati. imo
vero cathenati & compediti seruiunt ad nutum domine cupiditatis: que
illos eꝫ ex inextricabilibus vinculis irretiuit: Nec possunt in celum aspicē
Qm̄ mens eoꝝ in terra prona huniq; defixa est: Virtutis aūt uia nō capit
magna opera gestātes: Angustis admodum trames est: per quem iusticia
hominem deducit in celum. hunc tenere non pōt: nisi qui fuerit expedi
tus ac nudus: Nam isti locupletes multis & indigentibus sarcinis one
rati per viam mortis incedunt que latissima est: Qm̄ late pditio domi
natur: His acerba sunt. his uenena. q̄ deus ad iusticiam precepit. queq; ꝑ
nos dei magisterio de uirtute ac ueritate disserimus: Quibus si repugnāē
audebunt. hostes se necesse est uirtutis iusticieq; fateantur Aggrediar nc̄
quod sup est: ut finis operi possit imponi: Id aūt sup est: ut de iudicio dei dis
seramus: quod tum constituetur cum dn̄s noster redierit in terram: ut
unicuiq; pro merito aut p̄mium psoluat aut penam: Itaq; ut in q̄rto li
bro de primo aduentu eius diximus sic in hoc sc̄dm̄ referamus aduentum:
quem iudei quoq; & confitentur: & sperant: sed frustra: Qm̄ nēce est ad
eos consolandos reuertatur: ad quos conuocandos prius venerat Nam qui
uiolarunt impie humilem: sentient in ptāte uictorē. eaq; omīa que legūt
& non intelligunt: deo repensante patientur: Quippe qui pcc̄is omnibus
inquinati & insup scō cruore pfusi ab illo ipso: qui cui nephandas ma
nus intulerunt sīt ad eterna supplicia destinati: Sed erit nobis cōtra iudeos
separata materia. in qua illos erroris & sceleris reuincemus:

Quibus uirtutē sequi lēceat.

Dn̄a cupiditas.

Locupletes viam celi facile neqnt attingē

Iudeorum impietas

II.

Nunc ignaros veritatis instruamus dispositione sūmi dei sic or
dinatum: ut iniustum hoc seculum decurso temporū spatio